

Ч. 11. Като са понаеде зе да ги псѣва и да ги хвали: хонхрочефали, ска-товѣлагари.

П. 12. „Въ сѣбно царство който е съ едно око той царѣва.“

С. 13. Единъ иргенъ търси такежъ сватѣ, да го хваши съ 100,000 гр. пакъ той ни сто пари да нема; да го хваши че не пѣе нѣно канкж, пакъ той да при-сѣшава гърне-то до канка; да го хва-ли че е работенъ, (като крѣтъ), илю-тенъ (като мышка въ дѣлань), живо-тенъ (като кѣче съ котка).

П. 14. Има таквици възможни бран-тѣи, ама, тежко и горко на тѣзи ващи и манки, които пѣшатъ въ кѣщи-та си таквици джадѣи.

П. 15. Една свати хваши единъ мо-мѣ че е мирасѣйка (на двѣ решетѣ, на единъ дармонъ на три цѣрви гърнета), че е работна (като бѣбѣлечка), тънка (като мечка), хѣбавица (като кѣкомѣвка).

Б. 16. Сѣсъ умъ съ нравѣе не ѣ хваши! — че пыга ли ѣ иѣкой за тѣи?!

С. 17. Вчѣра кѣпи конъ иргенъ П. гледа мѣ ишкина и зѣбы-тѣ и ушы-